

ρομαρτούντων αίσθημάτων, ἄτινα καθιστῶσιν αὐτὴν ἐναργεῖ. Μόνος ὁ Ἀῆρ θὰ εἴλκυε τὸν οἶκτον ἡμῶν, ἀλλ' εἶνε ἔτι μᾶλλον ἄξιος οἴκτου διὰ τῆς ἀντιθέσεως ἣν εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ λύπην παρουσιάζει ἡ μεμελετημένη φαιδρότης τοῦ συνοδοιπόρου του. Καθ' ἣν στιγμήν οἱ ἄλκιμοι μαχηταὶ βαρείας καταφέρουσιν ἀλλήλοις πληγὰς εἰς Shrewsbury, ὁ χονδρὸς Sir Johnson πίπτει πρηνὴς ἵνα μὴ ἴδῃ αὐτὸν ὁ ἐχθρὸς, ὅτε δὲ ὁ πρίγκιψ Ἑρρίκος ζητεῖ παρ' αὐτοῦ ὄπλον, οὗτος τῷ προσφέρει φιάλην ἣν ἐξάγει ἐκ τοῦ κόλπου του. "Οτε δὲ πάλιν παρουσιάζει ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοὺς τολμηροὺς μαχητάς τοῦ Azincourt δὲν λησμονεῖ τὸν σχολαστικὸν Fluellen, τύπον κωμικοῦ, ὅστις προκαλεῖ γέλωτα καθ' ἣν στιγμήν ἀποσπᾷ τὸν θαυμασμὸν ἡμῶν τὸ θάρρος τοῦ Ἑρρίκου 5ου. Οὐδεὶς ζωγραφεῖ κάλλιον τοῦ Σαίξπηρ τοὺς ἥρωϊκοὺς καὶ φιλοπολέμους χαρακτῆρας. Πνοὴν ἀρνηφίλον αἰσθάνεται τις διακεχυμένην ἐν ταῖς σελίσιν τοῦ Ὁθέλλου, τοῦ Μάκβεθ καὶ τοῦ Ἑρρίκου τοῦ 5ου. Εἶνε δὲ τοῦτο χαρακτηριστικὴ ιδιότης τῆς πολλαπλῆς ταύτης διανοίας. Δύναται νὰ διεγείρῃ ἐνθουσιασμὸν ἄμα καὶ γέλωτα, νὰ θαυμάζῃ καὶ νὰ σκώπῃ μετὰ τῆς αὐτῆς εἰλικρινείας καὶ νὰ προκαλῇ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ἀναγνώστου τὰ μᾶλλον ἀντίθετα αἰσθήματα, ἄτινα συνδυάζει ἡ ἰσχυρὰ αὐτοῦ διάνοια. *Οὐδαμῶς ἐν τῇ ἱστορίᾳ* τῶν γραμμάτων ἀναφέρεται παράδειγμα οὕτω ποικίλης διανοίας· οἱ μὲν ὡς ὁ Σοφοκλῆς, εἰσι καθαρῶς τραγικοί, οἱ δὲ ὡς ὁ Πλάυτος, κωμικοί. Ὁ Σαίξπηρ ἀφίησιν εὐχερῶς τὴν ποιητικὴν χώραν τῆς τραγωδίας ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸν πεζὸν λόγον τῶν κωμικῶν, ἐκ δὲ τῶν κάτω στρωμάτων τοῦ Μίμου καὶ τῆς παρωδίας ἀνέρχεται δι' ἑλαφρὰς πτήσεως πρὸς τὰς κορυφάς, ἔνθα κἀθηνται τὰ τραγικὰ πρόσωπα. Εἶνε γόνιμος ὡς ἡ φύσις, παράγων ἐν ταυτῷ εὐγενεῖς καὶ ἀγενεῖς χαρακτῆρας, εὐφυεῖς καὶ ἀφυεῖς, ἥρωας καὶ γελωτοποιοὺς, θλιβεράς ἄμα καὶ φαιδράς σκηνάς. "Οστις, λέγει ὁ Kreyssing, μετέβη ποτὲ εἰς ἐορτὴν μὲ πρόσωπον φαιδρὸν ἀλλὰ μὲ καρδίαν συντετριμμένην, ὅστις εἶδε τὸν ἥλιον λάμποντα ἐπὶ πεδιάδος, ὑπὸ καταιγίδος ἐρημωθείσης, ἐκεῖνος δύναται νὰ ἐνοήσῃ τὰς ἀντιθέσεις τῆς ποιήσεως τοῦ Σαίξπηρ. »

Λέγεται ὅτι ὁ ποιητὴς ἔγραφε τὰ ἔργα αὐτοῦ κατὰ παραγγελίαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ θεάτρου, ὅστις ἐξέλεγε θέμα σύμφωνον πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ κοινού, καὶ ὅτι τινὰ μὲν ἔγραψαν χάριν ὀλίγων, τινὰ δὲ χάριν τῶν πολλῶν. "Αν ὁ διευθυντὴς τοῦ θεάτρου εἶχεν ἀνάγκην δράματος, ὁ ποιητὴς ἠναγκάζετο νὰ γράψῃ αὐτὸ ταχέως. "Αν θέμα τι ἦν ἀρεστὸν τῇ αὐλῇ, ὁ Σαίξπηρ ἔγραφεν ἐπ' αὐτοῦ δρᾶμα ἢ κωμωδίαν.

Βεβαίως πολλὰ ἔργα ἐγράφησαν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ θιασάρχου, ὅστις πρὸ παντός ἄλλου εἶχεν ὑπ' ὄψει τὸ ἴδιον ἑαυτοῦ συμφέρον, ὅπερ εὗρισκε διδάσκων δράματα ἀρέσκοντα εἰς τὸ πλῆθος· ὁ δὲ ποιητὴς, ὅστις συνεταιρίσθη τῷ 1593 μετὰ τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ θιασάρχου Burbadge, ἔγραφεν ἴσως κατὰ παραγγελίαν αὐτοῦ, ἀναπτύσσων θέματα ἀρέσκοντα εἰς τὸ κοινόν. Ἀλλ' ἄρα γε δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ Σαίξπηρ ἔγραψεν ἅπαντα αὐτοῦ τὰ ἔργα πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμφέροντος τῶν διευθυντῶν τῶν θεάτρων, ἢ χάριν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ κοινού, καὶ ὅτι ἀριστουργήματα οἷα ὁ *"Αμλετ*, ὁ *Βασιλεὺς Ἀῆρ*, ὁ *Ὁθέλλος*, ὁ *Μάκβεθ*, ὁ *Ῥωμαῖος* καὶ ἡ *Ιουλιέττα*, ὁ *Ιούλιος Καῖσαρ*, ὁ *Κοριολάρος* καὶ ἄλλα, ἄτινα προὔξιναν καὶ προξενούσι τὸν θαυμασμὸν τοῦ κόσμου διὰ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐγκλειόμενον ποιητικὸν θησαυρὸν, καὶ τὰ ὅποια κατατάσσονται μετὰ τῶν ἀρίστων προιόντων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας, ἐγράφησαν κατὰ παραγγελίαν τρίτου; Ἐν αὐτοῖς ὁ ποιητὴς ἐκφράζει τὰ ὑπερπληροῦντα τὴν καρδίαν του αἰσθήματα, ἀναπτύσσων θαυμασίως παντοῖα κοινωνικὰ καὶ πολιτικὰ ζητήματα, ἄτινα διὰ πολλοῦ χρόνου καὶ πολλῆς πείρας ἐδιδάχθη.

Ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἐν τῇ πρὸς τὸν κόμητα Southampton ἀφιέρωσει τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἀδωνίδος λέγει: «Ἐλπίζω, ὠφελοῦμενος ἐκ τῶν ὥρῶν τῆς σχολῆς, νὰ προσφέρω ὑμῖν σπουδαιότερόν τι ἔργον». Ἐκ τῶν λόγων τούτων τοῦ ποιητοῦ, δὲν δύναται τις ἄρα γε νὰ εἰκάσῃ ὅτι εἶχε κατὰ νοῦν τὴν συγγραφὴν σπουδαιότερου ἔργου;

(Ἔπεται συνέχεια).

MIX. N. ΔΑΜΠΡΑΛΗΣ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑΙ

B'.

(Συνέχεια καὶ τέλος: ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

Πρὶν ἢ ἀνέλθω εἰς τὸν ἄνω ὄροφον, κατὰ τὴν ἐπομένην ἐπίσκεψίν μου, παρατηρήσας ὅτι κατὰ ἄξιον λόγον εἶχον παραλείψῃ νὰ περιεργασθῶ ἐν τῷ ἰσογείῳ, ἔσπευσά ν' ἀναπληρώσω τὴν παραλείψιν ταύτην. Εἶχον δὲ παραλείψῃ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὰ ἐκθέματα τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιμελητηρίου Λειψίας: τροφὰς στρατοῦ ἐν ἐκστρατείᾳ. Καὶ ἦσαν ταῦτα παντοειδῆ, τὰ πλεῖστα ἐν θήκαις καὶ φιαλίδις συνσκευασμένα. Οἱ ἐγγεγραμμένοι τίτλοι ἐδείκνυν ὅτι περιείχοντο συμπετυκνωμένα ἐκχυλίσματα κρέ-

ατος, ὅσπριον καὶ τείου ἔτι καὶ καφέ. Ἐξετίθεντο ἔτι καὶ ἀλίπαστα κρέατα καὶ ἄρτος τις παρσκευασμένος ἐξ ἀλεύρου καὶ πυκνοῦ βοείου ζωμοῦ. Ἄλλ' ἡ ἔρευνα καὶ μελέτη τούτων ἀπῆται εἰδικότητα, ἥς ἑσπερούμην. Ὅθεν ἐριψα τελευταῖον βλέμμα ἐπὶ τῆς παρασκευιμένης μαγειρικῆς ἀμάξης δυναμένης νὰ παρασκευάζῃ τροφὴν διὰ 500 ἀνδρας ἐν ἐστρατείᾳ ἐντὸς τῶν πελωρίων αὐτῆς λεβήτων καὶ ἀνῆλθον εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον διὰ σημαιστολιστοῦ κλίμακος.

Ἐν τῷ διαδρόμῳ ὑπῆρχον ἰδίᾳ λάχανα ἐκτεθειμένα εἴτε νωπά, εἴτε καὶ ἀπεξηραμένα ἐπιμελῶς κατὰ μικρὰ τεμάχια, ὡς νὰ ἦσαν προσφιλῆ ἐνθυμήματα. Ἐξετίθεντο δὲ καὶ ἐντὸς πολυτελῶν θηκῶν δωδεκάδες φιαλιδίων λίαν φιλοκάλως ἐσκευασμένων. Βέβαιος ὅτι ἦσαν μύρα ἡπόρουν τίνα εἶχον ταῦτα σχέσιν πρὸς τὴν μαγειρικὴν, ἀλλ' ἡ ἐπιγραφή τοῦ πρώτου φιαλιδίου ὅπερ ἤγγισα μ' ἐφώτισε πληρέστατα. Ἡ χρυσῇ ἐπιγραφῇ ἔλεγε: Ζωμὸς κρομμύου. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ οἱ ἀντροφοὶ τοῦ ἦσαν ἀναλόγου καταγωγῆς: Ζωμὸς σελίνου, ζωμὸς λαχανοῦ κλπ. Δὲν εἶμαι ἐντριβῆς περὶ τὰ μυστήρια τῆς τευτονικῆς μαγειρικῆς καὶ δὲν ἐννοῶ οὔτε τὴν χρῆσιν τῶν ἀρωμάτων αὐτῶν, οὔτε τὸν λόγον, δι' ὃν ἀξιοῦνται τοιαύτης τιμητικῆς περιβολῆς, ὡς νὰ ἦσαν προωρισμένα διὰ τὸ κομμωτήριον ἀριστοκρατικῆς δεσποίνης.

*

Ἡ μετὰ τὸν διάδρομον αἴθουσα δύναται νὰ ὀνομασθῇ κατ' ἐξοχὴν Λουκουλλείος, ἂν ὑποθεθῇ ὅτι ὁ Λούκουλλος ἦτο δυνατόν ποτὲ νὰ ἐγγίσῃ γερμανικὸν φαγητόν. Ἀλλὰ τέλος πάντων ἐν αὐτῇ ἐκτίθεται ὅ,τι ἐκλεκτόν καὶ ἐντέχνως παρσκευασμένον. Ὅλη ἡ αἴθουσα εἶνε ἀπέραντον ἐστιατόριον ἐν τῷ ὅποιῳ οἱ κεκλημένοι τρώγουσι... διὰ τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐκεῖ πύργοι ἐξ ἀστακῶν, παλάτια ἐκ κρεάτων, καλύβαι ἐξ ἰχθύων—ὁλόκληρος οἰκοδομικὴ ἐφηρμοσμένη ἐν τῇ γαστρονομίᾳ. Ἐξέχουσι τινὰ μνημεῖα ἀληθῆ, οἷον εἰς πίδακες μετὰ κύκνων καὶ δελφίνων ζαχαροπλαστών, στήλαι ἐκ τρομώδους πηκτῆς, κηπάρια ἐξ ἐδεσμάτων, ἀληθῆς τῆς γεύσεως πανήγυρις, τοῦ στομάχου τρυφή. Καὶ τοῦ οἱ ἀμέτρητοι γάλοι τεθαμμένοι ὑπὸ σωρὸν πολυχρόμων ἀρτυμάτων ἢ πλέοντες ἐντὸς καρυκευμάτων! Καὶ χῆνες ἐκεῖ καὶ λαγωοὶ καὶ ἀμνοὶ καὶ ἡ κλίμαξ ὅλη τῶν ἀβροσάκων πτηνῶν καὶ τετραπόδων!!... Ἡ ρὶς πληροῦται γαργαλιστικοῦ ἀρώματος, τὰ ὄμματα περιλείχουσι διὰ βλέμματος τὰ ἡδυπαθῶς διερωγῶτα στέρνα πεπληρωμένης χηνός, τὴν ἀναπεπταμένην ὀπτὴν πτέρυγα πέδικος, καὶ τὰ χεῖλη πλαταγούσι καὶ συσφίγγονται. Τί βάσανος αὐτῇ! ἀληθῶς Ταντάλειος! Ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ οἱ ψυχροί,

οἱ τυπικώτατοι Γερμανοὶ δὲν ἡδυνήθησαν πλέον ν' ἀνθέξωσιν καὶ τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς ἐκθέσεως, ὅτε τὸ τίμημα ἦν ἐλάχιστον καὶ ἡ συρροὴ μεγίστη, ἐπετέθησαν κατὰ τῶν φαγητῶν καὶ πλεῖστα κατέκλεψαν καὶ κατέφαγον.

Σημειωτέον ἐνταῦθα ὅτι ἐκθέται φαγητῶν δὲν ἦσαν μόνοι οἱ ξενοδόχοι οἱ μᾶλλον διαπρεπεῖς, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ σχολαὶ μαγειρικῆς ἀμιγλῶμεναι ἐν τῇ τελειότητι τῆς τέχνης. Ἐν γερμανικαῖς πόλεσιν ὑπάρχουσι τοιαῦται ἰδιωτικαὶ σχολαί, ἐν αἷς μαθητεύουσι κόραι τοῦ λαοῦ εἴτε ὅπως ἐπαγγελματικῶς γείνωσι περιζήτητοι μαγείρισσαι, εἴτε ἀπλῶς ὅπως καταστῶσιν εἰδήμονες οἰκοκυραί. Αἱ τοιαῦται σχολαὶ εἶνε συνήθως καὶ οἰκοτροφεῖα καὶ δύναται τις ἐπὶ τιμῇματι 70—80 φοινίκων παρ' αὐταῖς νὰ κατανάλισκῃ ἐκάστην μεσημβρίαν τὰ μαγειρικά γυμνάσματα τῶν μαθητριῶν.

*

Ἡ αἴθουσα τῆς ζαχαροπλαστικῆς καὶ πλακουντοποιίας ἔχει τοῦτο τὸ ἐπὶ πλέον θέλητρον, ὅτι παρὰ τὰ ἐκθέματα ἐκάστου καταστήματος παρίστανται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον θελκτικαὶ πωλήτριαι πωλοῦσαι μικρὰ τινὰ ἀντικείμενα ἐκ τῶν πολλαπλῶν ἐκεῖ ἐκτεθειμένων.

Μεταξὺ τῶν ἐκθεμάτων διασήμευ ἐργοστασίου σοκολάτας ἔχει τὸν τύμβος ὅλος ἐκ σοκολάτας πεπλασμένος. Ἐρωτῶ χάριν περιεργείας τὴν χαριεστάτην ξανθὴν πωλήτριαν πόσον στοιχίζει.

— Διακόσια μάρκα, ἀπαντᾷ μειδιῶσα, τὸν θέλετε;

— Τὸν θέλω διὰ τὸν τάφον μου· ἀλλ' ἕως ν' ἀποθάνω θὰ τὸν φάγω...

— Ἐχετε δίκαιον, ὑπολαμβάνει μεθ' ἐτοιμότητος σπανίας διὰ Γερμανίδα, ἀλλ' ὅταν ἀποθάνετε νὰ τὸν προτιμήσητε ἀπὸ κάθε ἄλλο μνημεῖον...

— Ἀληθινά; καὶ γιατί...

— Θὰ εἶνε τόσον γλυκὸς ὁ θάνατος ὅταν ἔχετε τέτοιο μνημα...

Παρέκει ἄλλη τις μικρὰ, μελαγχρινὴ ὡς Ἑβραία, ἐπώλει σιγάρα ἐκ σοκολάτας, καὶ εἰς τοὺς διερχομένους κυρίως ἔτεινε τοιαῦτα συνιστώσα πειστικώτατα τὸ ἐμπόρευμα:

— Πάρετε καὶ δὲν θὰ πικραθῆτε, κύριοι. Τέτοια σιγάρα εἰς κατὰρ καπνοπωλείον δὲν ἡμπορεῖτε νὰ εὑρετε. Εἶνε γλυκύτερα εἰς τὸ κάπνισμα. Δὲν μυρίζουν ἄσχημα, δὲν ἐνοχλοῦν τὰς κυρίας. Ἡμπορεῖτε νὰ τὰ καπνίσετε καὶ ὅπου εἶνε ἀπηγορευμένον τὸ κάπνισμα, καὶ δὲν ἔχετε ἀνάγκην φωτιάς διὰ νὰ τὰνάψατε.

Ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ ἦν ἐστημένον μικρὸν κινεζικὸν περίπτερον, καὶ ἐντὸς αὐτοῦ κινέζοι παρσκευάζον τέιον καὶ παρήχον εἰς τὸν αἰτοῦντα ἀντὶ δεκαλέπτου ἐν κύπελλον. Οἱ Κινέζοι δὲν

προήρχοντο ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς μακρινῆς πα-
τρίδος των, ἀλλ' ἐκ Βερολίνου, ἐνθα ὑπάρχει
μέγα κατὰστημα κινεζικῶν προϊόντων. Ἐφερον
δὲ τὰς ἐγχώριους αὐτῶν στολὰς καὶ ἡ κόμη
ἐκάστου ἐκυλίστο ἐπὶ τῆς βράχως τῆς πρασί-
νης ὡς ὄφιν ἐπὶ φυλλωμάτων, πρὸς μεγάλην
τέρψιν τῶν περιέργων Γερμανῶν, οἵτινες συ-
νηθοίζοντο περὶ αὐτῶν, ὡς περὶ σπανίων
ζώων.

Ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς αἰθούσης ταύτης-ἥτις
χρησιμεῖ συνήθως διὰ παραστάσεις—ὑποκα-
τάστημα ὁλλανδικοῦ σοκολατοποιείου παρεῖ-
χεν ἀναψυχὴν εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ σοκολά-
τας κύπελλα. Τόσον δὲ πλῆθος ἀνήρχοντο ἐκεῖ,
ὥστε ἐκάστοτε ἐπληροῦντο πάντα τὰ μικρὰ
αὐτοῦ τραπέζια καὶ ἐκλείετο ἡ εἴσοδος ἐπὶ τινα
λεπτά.

Μεταξὺ τῶν πλαινούντων ἐξέχουσι τὰ περί-
φημα τῆς Νυρεμβέργης, ὧν ἡ δριμεῖα καὶ πα-
χεῖα ἄμα γεῦσις τόσον ὁμοιάζει πρὸς τὴν τῶν
ξηρῶν σύκων. Ἐξ ἄλλου ἄξιον προσοχῆς εἶνε
καὶ τὸ ἐν φιαλίδις ἐκτιθέμενον γάλα τοῦ "Ολ-
σταίν, οὕτω παρεσκευασμένον ὥστε διατηρεῖ-
ται ὡς νωπὸν καὶ ἄδολον.

*

Ἐν ἐτέρῳ διαδρόμῳ περιέχονται τὰ ἔμμεσον
τινὰ σχέσιν πρὸς τὴν ἐκθεσιν ἔχοντα. Ἦτοι :
μαχαιροπέρονα καὶ κοχλιάρια μετὰ πολλῆς
χάρITOS συμπλεγμένα ὥστε θωρακίζουσι ὡς
διὰ λεπιδωτοῦ θώρακος ὀβελίσκους καὶ ἀσπί-
δας, ἐστημένους ἢ ἀνηρτημένους ἀπὸ τῶν τοίχων
πινάκια καὶ λοιπὰ τραπέζης σκεύη· χειρόμα-
κτρα ἢ μάκτρα τοῦ μαγειρείου· ἄνθη τεχνητά,
ἐπιπλα ἐστιατορίου κλπ. Εἰς τὸ πέρας δὲ τοῦ
διαδρόμου τράπεζα καθ' ὅλα ἔτοιμος ὅπως δε-
χθῇ δαιτυμόνας, περιεστοιχισμένη ὑπὸ λαμπρῶν
ἐδωλίων, φωταγωγομένη ὑπὸ ἡλεκτρικῶν λαμ-
πτήρων, ὑπὸ τὸ ἄπλετον φῶς τῶν ὑποίων ἀ-
πῆστραπτον μέχρι τυφλώσεως τὰ ἀργυρὰ καὶ
κρυστάλλινα σκεύη, ἐνεθύμιζε τὰς μαγικὰς ἐ-
κείνας τραπέζας τῶν παραμυθίων, αἵτινες ἐπὶ ἑ-
τη ἔμενον οὕτως ἔτοιμοι ἀναμένεσαι καλόν-
τα βασιλόπουλα! . .

Ἐμπορὸς τις παρέκει ἐξεπείει ὕψοςμα κυ-
νόλευκον εἰδικῶς διὰ τὸ μαγειρεῖον προωρισμέ-
νον, ὡς ζῶσαν δὲ σύστασιν τοῦ ἐμπορεύματος πα-
ρεῖχεν εἰς θέαν Βοημιὰ ἐνδεδυμένην ἀπὸ κεφα-
λῆς μέχρι ποδῶν διὰ τοιούτων. Ἦτο δὲ πειστι-
κωτάτη ἡ σύστασις—καὶ δι' ὅσους δὲν εἶχον
ἀνάγκην τοῦ ὕψοςματος—διότι ἡ Βοημία εἶχεν
ἄβροτάτον καὶ εὐτραφὲς τὸ σῶμα, περιβεβλημέ-
νη δὲ τὴν κυανόλευκον ταύτην στολὴν ὁμοί-
αζεν ἀκριβῶς τὰ πελώρια ἐκείνα κινεζικὰ ἐκ πορ-
σελάνης δοχεῖα. Καὶ ἐπωλοῦντο ἀκόμη ἐκτεθει-
μέναι ἐμπροσθὲν τοῦ μαγειρείου καὶ σκοῦφοι

μαγείρων καὶ φυσηρὰ καὶ τέλος βιβλία μαγει-
ρικῆς.

*

Τοιαύτη τις ἦτο ἡ μαγειρικὴ ἐκθεσις κατὰ
τὰς προχείρους ἐντυπώσεις ξένου ἐπισκέπτου.
Ὑπὸ ὅλως ἀλλοίαν ἐποψιν ἐξήτασεν αὐτὴν ὁ
ἐνταῦθα τύπος καὶ μακρὰ ἄρθρα ἐγράφησαν. Ἀνε-
ξαρτήτως δὲ τῆς καθόλου ἐπιτυχίας αὐτῆς τὸ
ἀληθές εἶνε ὅτι ὑπῆρξεν ἀφορμὴ ἐμπορικῆς τινος
κινήσεως καὶ λίαν ἐπικερδῆς εἰς τὴν μαγειρι-
κὴν βιομηχανίαν. Ἴσως τοιαύτη ἐκθεσις εὐκο-
λότερον ἢ δύνατο νὰ ὀργανωθῇ καὶ παρ' ἡμῖν,
ἢ αἱ ἀποτυχοῦσαι ἐκθέσεις ἀνθένων, καθόσον θὰ
εἶχε πολὺ τὸν ἐμπορικὸν χαρακτήρα καὶ ἐκ συμ-
φέροντος ἐκθέται θὰ προσήρχοντο. Μόνον τῶν
οἶνων τὸ τμήμα πόσον πλούσιον θὰ ἦτο ἐν ἐλ-
ληνικῇ ἐκθέσει!

Αἱ σκέψεις αὗται ἀνεκκυκλοῦντο ἐν τῷ λογι-
σμῷ μου ἐνῷ ἐξελθὼν τῆς ἐκθέσεως γοργῶς ἐβά-
διζον ὑπὸ τὸν ἑναστρον καὶ παγερὸν οὐρανόν.
Εἶνε τοῦτο προσωπικὸν ἐλάττωμα, ἰδιαιτέρα
ἀδυναμία ἀγνοῶ, ἀλλ' ὅ,τι νέον βλέπω ἐν τῷ
πεπολιτισμένῳ κόσμῳ εὐθύς συλλογίζομαι πῶς
ἢ δύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πα-
τρίδι, τῇ μικρᾷ καὶ μεμακρυσμένῃ Ἑλλάδι.

Δ*

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Χαριέστατον ἀνέκδοτον περὶ φιλολογικῆς ἀ-
ποτυχίας τῆς Βασιλίσσης τῆς Ἰταλίας ἀναγρά-
φει ἰταλικὴ τις ἐφημερίς :

Ἡ βασίλισσα Μαργαρίτα συνέγραψε ἀνθο-
λογίαν μύθων, ἀλλὰ τελευταῖον ἀπέρριψε τὴν
ιδεάν τοῦ καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτήν. Κατὰ τὸν
τελευταῖον χορὸν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ὁ Γάλλος
πρεσβευτῆς ὁ ἰδιαζόντως τιμώμενος ὑπὸ τῆς
βασιλίσσης ἔφερε, ὁμιλῶν μετ' αὐτῆς, τὸν λό-
γον καὶ ἐπὶ τῶν ἀνεκδότων τούτων μύθων, καὶ
προσέθηκεν ὅτι ὁ κόσμος ἐξεπλάγῃ ὅταν ἔμα-
θεν ὅτι δὲν θὰ δημοσιευθῶσιν οὗτοι.

— "ὦ, πιστεύσατέ με, ἀπήντησεν ἡ βασι-
λισσα μειδιῶσα, ὁ κόσμος θὰ ἐξεπλήσσετο πε-
ρισσότερον ἢ ἐν τοὺς ἐδημοσίευσεν.

Εἶτα δὲ διηγήθη εἰς τὸν πρεσβευτὴν πρὸς ἐξή-
γησιν τῆς αὐστηρᾶς ταύτης πρὸς ἑαυτὴν κριτι-
κῆς, ὅτι οὐ πρό πολλοῦ χρόνου ἐδοκίμασε νὰ
δημοσιεύσῃ διήγημά τι πρωτότυπον ἐν τινι τῶν
ἐγχωρίων περιοδικῶν ἀποστείλασα αὐτὸ ἀνωνύ-
μως.

— Τί δὲ νομίζετε ὅτι μοι ἀπήντησεν ; μίαν
καὶ μόνην λέξιν: « Cestino » (*Ερρίφθη εἰς τὸ
καλάβιον τῶν ἀχρήστων χαρτίων*). Ἀπὸ τοῦ